

(olanaceae) Ἡπ. Ἰδ. ΠΓεννάδ. 1022 κέξ. Συνών. *καρασούλλι*. 2) Τὸ φυτὸν σῦριγξ ἢ κοινὴ (syringa vulgaris) ἢ κερατέα ἢ ἔλλοβος (ceratonia siliqua) Ἡπ. Λεξ. Βυζ. Ἰδ. ΠΓεννάδ. 943. Συνών. *ἀγραβάνι*, *κουτσουπέα*, *σύριγγα*. 3) Τὸ δένδρον κερκίς ἢ κερωνιοειδὴς (cercis siliquastrum) Δαρδαν. Κωνπλ. Λεξ. Βυζ. Περίδ. Ἰδ. ΠΓεννάδ. 502. Συνών. *κουτσουπέα*.

ἀγραβάνι τό, Ἡπ. — Λεξ. Βυζ. Περίδ. *ἀγραβάνι* π.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *erguvan*. Πβ. GMeyer Etym. Wört. D. Spr. 161. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Τὸ φυτὸν σῦριγξ ἢ κοινὴ (syringa vulgaris) ἢ κερατέα ἢ ἔλλοβος (ceratonia siliqua). Συνών. *ἀγραβανισιά* 2.

ἀγραβανί τό, ἀμάρτ. *ᾠραβανί* Θράκ. (Καλαμ.) *ἀγριβανί* Λέσβ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀγραβανίς*.

1) Τὸ βαθὺ ἐρυθρὸν χρώμα (ἀπὸ τοῦ χρώματος τοῦ καρποῦ τῆς *ἀγραβανισιάς*, ὁ ἰδ.) Λέσβ. κ. ἄ. 2) Χρώμα μελανόφαιον Θράκ. (Καλαμ.) [**]

ἀγραβανιάζω ἀμάρτ. *ἀγριβανιάζου* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀγραβανίς*. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Ἀθηνᾶ 26 (1914) Λεξικογρ. Ἀρχ. 65.

Λαμβάνω χρώμα *ἀγραβανί*, ὁ ἰδ., γίνομαι κατέρυθρος.

ἀγραβανίς ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀγριβανίς* Λέσβ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγραβάνι*.

Ὁ ἔχων χρώμα *ἀγραβανί*, ὁ ἰδ., ὁ ἔχων τὸ πρόσωπον κατέρυθρον ἐξ ὀργῆς ἢ πυρετοῦ Λέσβ.

ἀγραβάρω Κεφαλλ. Παθ. *ἀγραβάρομαι* Ζάκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *aggravare*.

1) Ἀπροσ. μὲ *ἀγραβάρει*, σὲ *ἀγραβάρει* κτλ., μὲ στενοχωρεῖ κτλ. Κεφαλλ.: Σὲ *ἀγραβάρει* νὰ πληρώσης λιγάκι ἀκριβὰ, μὰ τότες δὲν θὰ πάρῃς καλὸ πρᾶγμα (συνών. φρ. σοῦ *κάνει κακὸ*) Κεφαλλ. 2) Παθ. ἐπιβαρύνομαι Ζάκ.

ἀγράβιο τό, Ζάκ.

Τὸ Ἰταλ. *aggravio*.

1) Φορολογίαι, ἐπιβαρύνσεις ἐπὶ κτήματος, αἱ νομικῶς λεγόμεναι δουλεῖαι. 2) Δικαιώματα, προνόμια.

ἀγραμάδα ἢ, Μακεδ. (Πάγγ. Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *agraman*. Ἰδ. *ἀγραμᾶς*.

1) Περίβολος ἀγροῦ, κήπου, οἰκίας κττ. Μακεδ. (Πάγγ.): Ἐπισὶ ἢ *ἀγραμάδα* ᾗς τὸν χουράφι μας. 2) Σωρὸς μικρῶν λίθων Μακεδ. (Χαλκιδ.)

ἀγραμᾶς ὁ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *agraman*.

Εἶδος ποικίλματος κροσσωτοῦ.

ἀγραμμάτευτος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ. ἄ.) *ἀγραμμάτιφτος* Μακεδ. (Νάουσ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **γραμματευτός* <*γραμματεύω*.

Ὁ μὴ μαθὼν γράμματα ἐνθ' ἄν.: *Ἀγραμμάτευτος ἐν Οἶν. Εἵμασι ἀγραμμάτιφτοι κόσμοι* (ἀγράμματοι ἄνθρωποι) Νάουσ. Συνών. *ἀγραμμάτιστος*.

ἀγραμματησιὰ ἢ, Λεξ. Κομ. *ἀγραμματ'σιὰ* Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπιθ. **ἀγραμμάτητος*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀγραμματωσύνη, ἀπαιδευσία. Συνών. *ἀγραμματωσιὰ*, *ἀγραμματωσύνη*.

ἀγραμμάτιστος ἐπίθ. Ἰων. (Κρήν.) Πόντ. (Οἶν. Τραπ.) Σῦρ. — Λεξ. Περίδ. *ἀγραμμάτιστους* Μακεδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **γραμματιστός* <*γραμματίζω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ὁ μὴ γινώσκων γράμματα, ἀγράμματος, ἀπαιδευτος ἐνθ' ἄν.: *Τιδὲν κ' ἐξέρ'*, *ἀγραμμάτιστος ἐν'* (τίποτε δὲν ἠξεύρει, εἶναι ἀγράμματος) Τραπ. Συνών. *ἀγραμμάτευτος*.

ἀγράμματος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) *ἀγράμματα* Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἀγράμματος*.

Ὁ μὴ γινώσκων γράμματα, ἀπαιδευτος ἐνθ' ἄν.: *Ἀφῆσε τὰ παιδιὰ του ἀγράμματα κοιν. Ἀγράμματα ἐπόμειναν τὰ γαρδέλλᾶ μουνα* Ὁφ. || Φρ. *Τὴν ἔπαθα σὰν ἀγράμματος* (ἐπὶ παθήματος προελθόντος ἐκ στοιχειώδους ἀδεξιότητος ἢ ἀσυνεσίας. Ἡ μεταφορὰ ἴσως ἐκ τῶν ἐγγράφων συμφωνιῶν, καθ' ὅς οὐχὶ σπανίως πονηροὶ τινες ἡπάτων τοὺς ἀγραμμάτους) λογ. κοιν. || Γνωμ. *Ἀνθρωπος ἀγράμματος ξύλον ἀπελέκητον λόγ. κοιν. Ἀνθρωπος ἀγράμματα καὶ ἀπελέκατε* Τσακων. (ἰδ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,279). *Πλούσιος ἀγράμματος, πρόβατο χρυσόμαλλο* Πελοπν. (Λάστ.)

ἀγραμματωσιὰ ἢ, ἀμάρτ. *ἀγραμματουσιὰ* Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀγράμματος*.

Ἀγραμματωσύνη, ἀπαιδευσία: *Τί ἀγραμματουσιὰ ποῦ ἔχ' αὐτὴ ἡ γραιά!* Συνών. *ἀγραμματησιὰ*, *ἀγραμματωσύνη*.

ἀγραμματωσύνη ἢ, κοιν. *ἀγραμματωσύνᾱ* Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀγράμματος*.

Τὸ μὴ γινώσκων γράμματα, ἀπαιδευσία. Συνών. *ἀγραμματησιὰ*, *ἀγραμματωσιὰ*.

ἀγράμπελη ἢ, *ἀγριάμπελη* Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) Σίφν. κ. ἄ. *ἀγράμπελη* σύνηϋ. *ἀγράβελη* Κεφαλλ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. *ἀγριάμπελος*.

Φυτὰ τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (ranunculaceae) τοῦ γένους τῆς κληματίδος (clematis), κληματώδη ἐλισσόμενα, ὅμοια πρὸς τὰ ἀγριοκλήματα ἐνθ' ἄν. Ἰδ. ΘΧελδράιχ 3 καὶ ΠΓενναδ. 517: Ποιήμ.

Λέγ' ἢ ἀγράμπελη μυριανθισμένη

ᾗς τὸν ἄγριο πλάτανο ποῦ τὴ θωρεῖ

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,257 (ἔκδ. Μαρσλῆ)

Ποῦ ἀνοίγουν τὰ τριαντάφυλλα κ' οἱ δάφνες ἀνασαίνουν

κ' ἢ ἀνθισμένη ἀγράμπελη ἀπὸ τὸ βράχο σκύβει

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1,216. 1) Κληματίς ἢ κισσώδης (clematis cirrhosa), ἢ τοῦ Διοσκορ. κληματίτις καὶ πιθα-

